

protokol II. En række forbedringer blev gennemført, men det endelige mål - et totalforbud mod personelminer - blev som anført ikke nået.

Efter indhentelse af Folketingets samtykke ratificerede Danmark den ændrede protokol II den 24. april 1997. Den ændrede protokol II er endnu ikke trådt i kraft.

Canada indbød herefter den 3. maj 1996 de stater, der støttede et totalforbud, til en konference i Ottawa den 3.-5. oktober 1996. 50 stater, herunder Danmark, deltog i konferencen. Herudover deltog 24 lande som observatører. På konferencen opnåedes enighed om en stærk erklæring om behovet for snarest muligt at tilvejebringe et folkeretligt og politisk grundlag for en fuldstændig afskaffelse af personelminer med de ulykker, dette våben påfører navnlig civilbefolkningen. Dermed indledtes de praktiske forberedelser til indgåelse af en traktat om totalforbud mod personelminer, betegnet »Ottawa-processen«.

Næste skridt i Ottawa-processen var afholdelsen af en konference i Wien den 12.-14. februar 1997. 105 stater og 4 observatørstater deltog i denne konference, hvor teksten til en totalforbudskonvention blev drøftet for første gang.

Wien-konferencen blev fulgt op af en konference i Bruxelles den 24.-27. juni 1997. Bruxelles-konferencen mundede ud i en erklæring, hvorved 97 deltagende stater forpligtede sig til inden slutningen af 1997 at undertegne en totalforbudskonvention i Ottawa.

Den endelige konventionstekst blev vedtaget på en diplomatkonference, der blev afholdt i Oslo 1.-18. september 1997.

I konferencen deltog 85 stater som fulde deltagere. Derudover deltog 38 andre stater og internationale organisationer, herunder den Internationale Røde Kors-komité som observatører. USA deltog oprindeligt i konferencen som fuld deltager, men så sig ikke i stand til at tilslutte sig den konventionstekst, der blev resulteret af forhandlingerne på konferencen.

Konferencen vedtog den 18. september 1997 ved konsensus den færdigforhandlede tekst til en konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktions. I henhold til konventionens artikel 15 åbnes den for undertegnelse i Ottawa 3.-4. december 1997. Udviklingsminister Poul Nielson undertegnede den 4. december 1997 konventionen på Danmarks vegne.

121 lande undertegnede konventionen i Ottawa, hvilket må betegnes som meget tilfredsstillende og danner et solidt udgangspunkt for bestræbelserne for hurtig ikrafttrædelse og øget tilslutning. Med konventionstekstens blotte eksistens er der skabt en ny

humanitær folkeretlig norm for dette våben, selvom flere lande beklageligvis ikke har set sig i stand til at tilslutte sig et formeligt totalforbud på nuværende tidspunkt. Det gælder bl.a. USA, Finland, Rusland, Kina, Indien, Pakistan samt en række mellemøstlige stater.

Den vedtagne konventionstekst har følgende hovedindhold:

Det forbydes at bruge, producere, erhverve og overføre personelminer. Oplagrede miner skal destrueres i løbet af fire år, udlagte miner i løbet af ti. Et møde mellem konventionens parter kan dog indrømme yderligere forlængelser af 10-årsfristen, hvis særlige vanskeligheder kan påvises. Parterne har til opfyldelse af pligterne i henhold til konventionen ret til at yde og modtage bistand fra andre parter, d.v.s. udveksling af teknologi, videnskabelige oplysninger og udstyr, bistand til minerydning og destruktions og bistand til mineofre m.v. Bistand forudses også ydet gennem FN og regionale organisationer. Overholdelse af konventionen søges sikret gennem udveksling af oplysninger, konsultationer og bistand. Inspektion kan foretages under særlige betingelser. For så vidt angår enkeltpersoner skal straffebestemmelser kunne bringes i anvendelse.

II. Danmarks tiltrædelse

Danmark deltog i den enstemmige vedtagelse af konventionen i Oslo den 18. september 1997, og udviklingsministeren undertegnede som anført på Danmarks vegne konventionen i Ottawa den 4. december 1997.

Det må anses for ønskeligt, at Danmark ratificerer konventionen og herigennem medvirker til dens tidlige ikrafttrædelse. Konventionen er en styrkelse af og et betydeligt bidrag til det internationale regelsæt til beskyttelse af civilbefolkningen, og den indeholder vigtige regler om internationalt samarbejde og gensidig bistand på områder af væsentlig humanitær interesse.

Spørgsmålet om Danmarks ratifikation af konventionen har været forelagt Erhvervsministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet, der har givet deres tilslutning til dansk ratifikation. Konventionen skønnes at kunne opfyldes fra dansk side inden for rammerne af gældende dansk lovgivning og eksisterende forsvarsplaner.

Både Grønland og Færøerne har tilsluttet sig, at konventionen ratificeres uden forbehold for Grønland og Færøerne.

Regeringen besluttede allerede den 23. maj 1996 i lyset af resultaterne af gennemgangskonferencen vedr. 1980-konventionen om særligt inhumane konventionelle våben, at Danmark ensidigt med øjeblik-